

stad, door een Wereld-tentoonstelling te doen gelden. Men mocht trouwens met reden vermoeden dat dit denkbeeld in de andere groote Rijken — voor zoover een vrij natuurlijke najver niet in den weg stond — gereeden ingang zou vinden. Het ligt toch in 's menschen aard om spoedig weer overeind te zetten wat hij pas wrevelig omver wierp, weder op te bouwen wat hij kortelings heeft afgebroken. Men wil gaarne toonen dat de industrie levensvatbaarheid genoeg heeft, om zelfs geruimen tijd achtereen tegen het oorlogs-vandalisme op te werken. Dit wist men in Weenen ook wel, en men kon derhalven met grond vermoeden dat het althans aan inzenders niet zou ontbreken.

Hier komt nog bij dat men in de nijverheid in 't algemeen, en in sommige takken daarvan inzonderheid, in Oostenrijk in de laatste jaren een krachtvolle ontwikkeling kon bespeuren, die men zeker voor een goed deel als het gevolg eener wijze regeering van den thans zoo geliefden Keizer mag beschouwen. De Oostenrijksche industrie verkeert tegenwoordig juist in die periode, waarin die kracht zich gaarne naar buiten openbaart. Bovendien is de bevolking der hoofdstad voor grootsche plannen licht ingenomen, en bereid aan de verwezenlijking ervan het hare bij te dragen.

Om niet al te uitvoerig te worden, zullen wij hier slechts de hoofdmomenten, die de opening der tentoonstelling vooraf gingen, aanteekenen.

Het besluit tot het houden der Wereld-tentoonstelling te Weenen in 1873 werd vastgesteld door de beschikking